

Prima instanță: Judecătoria Hâncești (sediul central), (jud. E. Bulat)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L. Bulgac, V. Sîrbu, V. Buhnaci)

Î N C H E I E R E

11 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Perciun Elena, reprezentată de avocatul Murzac-Bou Angela,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Perciun Elena împotriva lui Perciun Gheorghe, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Hâncești cu privire la decăderea din drepturile părintești și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 08 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Perciun Elena și menținută hotărârea din 11 februarie 2019 a Judecătoriei Hâncești (sediul central),

c o n s t a t ă :

La 19 octombrie 2018, Perciun Elena s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Perciun Gheorghe, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Hâncești cu privire la decăderea din drepturile părintești și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată a invocat că cu pârâtul a încheiat căsătoria la 20 ianuarie 2007 și din relația acestora au rezultat doi copii – XXXX XXXX, născut la XX și XXXX XXXX, născută la XX, care în perioada anilor 2016 - 2018 sunt la educația și întreținerea exclusivă a reclamantei, pârâtul abandonând orice interes sau afecțiune părintească față de copii. Pârâtul nu s-a interesat despre faptul dacă sunt mijloace financiare pentru procurarea produselor alimentare, îmbrăcăminte, pentru a merge la odihnă în vacanță, nu s-a interesat despre sănătatea copiilor și nici nu a sunat de ziua de naștere a acestora.

Prin hotărârea Judecătoriei Hâncești din 23 septembrie 2015 a fost determinat

locului de trai al copiilor minori cu reclamanta și a fost dispusă încasarea în beneficiul reclamantei a pensiei pentru întreținerea copiilor minori în mărime de a câte 900 lei lunar pentru fiecare copil, începând cu data de 06 mai 2015 și până la atingerea majoratului de către copii.

La fel a indicat că, la 03 octombrie 2015, a fost intentată procedura de executare a documentului executoriu nr. 2-545/15 din 23 septembrie 2015, emis de către Judecătoria Hâncești cu privire la încasarea pensiei de întreținere.

Prin încheierea executorului judecătoresc Botnaru Pavel, nr. 002pa-172r/18 din 02 octombrie 2018 a fost confirmat faptul că pârâtul a acumulat o restanță la plata pensiei de întreținere în sumă de 50 632,24 lei, iar în viziunea reclamant pârâtul intenționat se eschivează de la îndeplinirea obligațiilor sale de părinte față de copii și nu manifestă nici o dorință de a participa la educarea și întreținerea lor.

În legătură cu faptul că Perciun Gheorghe se eschivează de la exercitarea obligațiilor părintești, obligația de întreținere reciprocă a fiului și fiicei față de reclamat ca părinte nu trebuie să existe. Acționând doar în interesele copiilor, reclamanta a considerat că nu v-a fi corect ca la împlinirea majoratului de către copii, să existe careva obligații de întreținere față de tatăl său, iar ultimul urmează a fi decăzut din drepturile părintești în privința copiilor.

A mai menționat că la moment se află cu traiul în Republica Italia împreună cu copiii, este asigurată cu trai și cu serviciu, copiii merg la liceu, însă deseori se ciocnește cu diferite probleme vitale ce țin de dezvoltarea și educarea copiilor, îndeosebi când sunt necesare diverse acorduri scrise din partea tatălui.

Prin hotărârea din 11 februarie 2019 a Judecătoriei Hâncești (sediul central), a fost respinsă cererea de chemare în judecată înaintată de Perciune Elena împotriva lui Perciun Gheorghe, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Hâncești cu privire la decăderea din drepturile părintești și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin decizia din 08 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Perciun Elena și menținută hotărârea din 11 februarie 2019 a Judecătoriei Hâncești (sediul central).

Pentru a decide astfel instanțele ierarhic inferioare au reținut că, pentru decăderea din drepturile părintești pe motivul eschivării de la plata pensiei de întreținere este necesară existența unor probe pertinente care ar demonstra cu certitudine că părintele se eschivează cu rea-credință, inclusiv cu viclenie, de la plata pensiei de întreținere.

La fel, instanțele au constatat că, Perciun Elena împreună cu copiii este plecată cu traiul peste hotarele țării, în Republica Italia, ceea ce face imposibil pentru Perciun Gheorghe de a-și îndeplini obligațiile părintești prevăzute de art. 67 din Codul Familiei.

Mai mult, conform încheierii nr.002pa-172r/2018 din 02 octombrie 2018 de stabilire a restanței la plata pensiei alimentare, executorul judecătoresc a stabilit că

debitorul Perciun Gheorghe a achitat pensia integral până la 27 mai 2016 (inclusiv), iar restanța actuală fiind calculată pentru perioada 28 mai 2016-02 octombrie 2018, ceea ce duce la faptul că debitorul Perciun Gheorghe, în perioada 06 mai 2015 – 27 mai 2016 își exercita obligațiunile părintești conform prevederilor art. 62 din Codul Familiei.

La 02 septembrie 2020, Perciun Elena, reprezentată de avocatul Murzac-Bou Angela, a declarat recurs împotriva deciziei din 08 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea recursului a indicat că, instanța de apel la pronunțarea deciziei nu a aplicat legea care trebuie să fie aplicată, a interpretat eronat legea, precum și a apreciat în mod arbitrar probele, fapt ce a dus la soluționarea greșită a cauzei și la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 08 iulie 2020, expediată participanților la proces la 22 iulie 2020, fără a se cunoaște cu certitudine data recepționării acestuia de către părți, iar recursul a fost declarat la 02 septembrie 2020, Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei instanței de apel în termenul stabilit de lege.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Perciun Elena, reprezentată de avocatul Murzac-Bou Angela, inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina

recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Perciun Elena, reprezentată de avocatul Murzac-Bou Angela, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ a recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către Perciun Elena, reprezentată de avocatul Murzac-Bou Angela.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Perciun Elena, reprezentată de avocatul Murzac-Bou Angela.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru